

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

De uno ac multiplici SS. Fundatorum, Ordinúmque Religiosorum Spiritu.
Thema. Divisiones gratiarum sunt, idem autem spiritus. 1. Corinth. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO

De uno ac multiplici Sanctorum Fundatorum, Ordinumque Religiosorum Spiritu.

T H E M A.

Divisiones gratiarum sunt; idem autem spiritus. 1. Corinth. 12.

Num ac multiplicem Ecclesiam spiritum Vates Regius, spiritu Prophético illustratus adumbravit, dum eandem, tanquam Reginam, ad Sponsi dexteram considentem, in aurea, varioque ornatu conspicens edixit: *Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate.* Psalm. 44. Astat Ecclesia ad Sponsi dexteram, in signum honoris, in vestitu deaurato, Charitatem dilectionisque spiritum indicante: ut enim inter metalla aurum; ita inter virtutes Caritas eminet. Astat quoque Sponsa (Ecclesia) circumdata varietate vestimentorum & colorum: est enim alba per Fidem & puritatem; caerulea per Spem; rubicunda per Martyrium; pallida per Poenitentiam; fulgens ac splendida per doctrinam. *Circumdata*

varietate Sacramentorum; varietate statuum; varietate linguarum; Graecis, Latinis, Scythas, Indos, Aethiopes, Chaldaeos, aliisque per Fidem & baptismum sub Paludamentum regnum recipiens.

Quod de Ecclesia in sensu ampliore Vates Coronatus secinit; idem Doctores permulti de Religione, tanquam parte Ecclesiae nobilitate, presertim interpretantur. *Astitit Regina à dextris tuis, in vestitu deaurato: circumdata varietate.* Astat namque Religio ad Sponsi dexteram, in vestitu deaurato perfectionis & charitatis; circumdata varietate vestimentorum, colorum, Sacramentorum, statuum, linguarum, gratiarum, ministeriorum, & operationum. Unde merito de utraque intelligendus est Apostolus, dum ait: *Divisiones gratiarum sunt; idem autem spiritus.* 1. Cor. 12. *Divisiones Ordinum sunt; idem autem spiritus; divisiones ministracionum & operationum sunt; idem*

idem autem spiritus. quod exhortatione præfente explanabimus; ut uno spiritu mutua dilectionis conjuncti gratia multiplici à Domino nobis concessa ferventer cooperemur, ac Deo O. M. extoto corde unanimiter famulemur.

Spiritus Sanctus, omnis religionis, omnis gratia & charitatis author, virtutis suæ radiis ita mentes vestras illustret, & ignis sui flammis accendat voluntates, ut verbi divini. & in hæc, & in sequentibus exhortationibus à me proponendi sensum ac veritatem clarè percipiatis, per spectaque opere fideliter expleatis. Amen.

I. De Ecclesia loquens Apostolus ait. *Divisiones gratiarum sunt. Divisiones ministracionum sunt. Divisiones operationum sunt.* 1. Corinth. c. 12. Atque ut id clariùs exponat; à partium enumeratione demonstrat. *Alii enim inquit datur sermo Sapientia; & mysteria Fidei altissima explicandi facultas tribuitur. Alii datur sermo Scientia; & ad mores spectantia explicandi donum conceditur. Alii Fides in eodem spiritu, seu gratia Fidem intrepidè profitendi datur. Alii gratia sanitatum in uno spiritu, ac potestas morbos depellendi, infirmosque sanitati pristina restituenti, confertur. Alii operatio virtutum, seu virtus majorum miraculorum, animum concernentium; mortuos excitandi, demones expellendi, donatur. Alii discretio spirituum, cogitationum, scilicet intentionum & affectionum cordis, utrum à Deo, an ab homine, à bono an à malo genio orientur. Alii interpretatio sermonum obscuriorum Divina*

Scriptura; variorumque idiomatum. Omnium harum gratiarum, ut Theologi nominant, gratis datarum, *divisiones sunt*: uni enim hæc; alteri alia conceditur. *Unus autem Spiritus Sanctus, eas donans, distribuens, ac dividens singulis prout vult.* Loc. cit. v. 11.

Quod asserit Apostolus de Ecclesia; idem nobis de Religione dicere licet: *Divisiones gratiarum, donorum, charismatum, virtutum & talentorum sunt*; non secus, atque ingenia, complexiones, vires, diversa sunt, quibus Providentia Divina Fundatores Ordinum diversos, diversasque Religiones ac Leges attemperavit; singulisque aliquid de spiritu suo uno ac multiplici dispersit.

Numerorum 11. v. 17. mandabat Dominus Moyfi: *Congrega mihi septuaginta viros de Senibus Israël: Auferam de spiritu tuo, tradamque eis, ut sustentent tecum onus populi.* Spiritus hic Moyfi unus erat ac multiplex: unus erat; ait enim Dominus: *auferam de spiritu tuo, non de spiritibus; multiplex simul erat; erat enim spiritus Prophetia ad prophetandum; spiritus prudentia ad regendum; spiritus doctrina ad docendum; spiritus consilii ad consulendum; spiritus Justitia ad suum cuique tribuendum, & rectè judicandum; spiritus mansuetudinis ad onus ferendum; spiritus Charitatis ad omnes supportandum ac diligendum.* Non absterili ratione videtur Bonitas Divina cum diversis diversorum Ordinum fundatoribus processisse, quibus de spiritu suo, de spiritu Christi, veri Moyfi ac Populi

Populi Christiani Ducis largè liberaliterque communicavit ac dispersit. *Auferam de spiritu tuo, tradamque eis, ut sustentent tecum onus populi*: scilicet populi totius Religionis: dabo illis spiritum divinum, Spiritum Christi, unicum & multiplicem, cumque in omni ejus multiplicitate excellere nequeant, singulis portionem tribuam, in quà aliis præcellant. Hoc modo Divina Majestas suum singulis Fundatoribus & Ordinibus specialem spiritum, virtutem, fervorem, atque impetum, à spiritu Christi uno ac multiplici haurit ac desumptum, indidit & impressit.

Alii siquidem dispersit spiritum gratia & precum, spiritum solitudinis, orationis, & contemplationis; alii spiritum rigoris & austeritatis; alii spiritum fortitudinis & magnanimitatis; alii spiritum Chori & divinæ laudis; alii spiritum misericordiæ & commiserationis; alii spiritum spei & fiduciæ singularis; alii spiritum zeli & caritatis. *Divisiones gratiarum sunt*: Divisiones ministracionum & operationum sunt; *idem autem spiritus* divinus, Spiritus Sanctus, Spiritus Christi, omnia pro beneplacito suo distribuens. Non secus, atque idem spiritus in homine, seu eadem anima diversis membris diversimodè sese contemperat; actionesque omnino diversas producit. Et idem spiritus, seu ventus in variis organi fistulis ac tubis variè se insinuat; & dum concordem sonorum discordiam, & discordem concordiam reddit; gratam auribus symphoniam excitat.

Quòdam verò, Dilectissimi, ex hoc discursu documentum capiemus? Quam ex Præmissis conclusionem deducemus? Hanc in primis: Si uno omnes Religiones spiritu, licet multiplici, animantur; cor unum & anima una in omnibus sit oportet; nec unius duntaxat Ordinis Affectu mutuo se complectantur amore; sed charitatis phylacteria extendant ac dilatent omnes ad Ordines, cujuscunque sint Instituti & coloris. *Unum corpus* (inquit Apostolus 1. Corinth. 12. 12.) & *unus spiritus*. *Sicut vocati estis in una vocationis vestra*. Omnes Religiones unum corpus sumus: Sunt quidem in multa membra: sunt distinctæ Regulae & Instituta: sunt varii habitus & indumenta: sunt diversi actus & exercitia; sed unum corpus. *Sicut enim* (pergit idem Apostolus) *corpus unum est, & membra habet multa: omnia autem membra corporis cum sint multa, unum tamen corpus sunt; ita & Christus*. Unum corpus mysticum habet, scilicet Ecclesiam & Religionem, cujus varia sunt membra, varia ministeria & exercitia; sed ipse omnium author est & caput. Sicut ergo in corpore uno & membris diversis summa reperitur concordia, unio, pax & charitas; ita omnes nos *Solicitissimus servare unitatem spiritus in vinculo pacis cum omnibus*. Si patitur unum membrum, compatitur omnia membra. Ita & nos; si gloriatur (seu gloriâ & honore afficitur) unum membrum, congaudent omnia membra. Ita & nos. Pro invicem solliciti sunt membra; ita & nos. Quodlibet membrum

membrum suo ordine, gradu, loco, functione, acquiescit; ita & nos, nulli invidiamus, neminem spernamus, altiora non ambiamus; sed opitemur & solatio sumus omnibus.

Neque solùm, unum corpus sed & unus Spiritus sumus. Ideoque sollicitissimi servare unitatem Spiritus, in vinculo pacis. Et si forte inter nos, aut cum aliis, ex fragilitate humana, nonnulla charitatis læsio obreperit, ex tempore sarcire & in gratiam redire laboremus, exemplo S. Bernardi: qui ad Abbatem Præmonstratensem, ei offensum, ob quendam à suis Religiosis, ab eo receptum, ita scribit Epist. 252. in fine. *Ego Fratres, quidquid faciatis, decrevi semper diligere vos, etiam non dilectas. Adherebo vobis, etsi nolitis; adherebo, etsi nolim ipse. Olim me alligavi forti vinculo, charitate non facta, illa, que nunquam excidit. Cum turbatus ero pacificus, conturbantibus quoque dabo locum ire, ne à diabolo dem. Vincar jurgis, vincam obsequiis, in vitis prestabo, ingratis adjiciam, honorabo contemmes me. Et nunc tristis est anima mea, quòd quacunque occasione, offenderim vos; eròque tristis, usque dum vestra indulgentia releverit.*

II. Quò clarius & in particulari, unum ac multiplicem, Christi Domini Spiritum, in variis Ordinibus relucens, perspicimus, septena diversa ac præcipua Instituta, religiosa tanquam septenas columnas in Domo Sapientie increata & incarnata erectas breviter perstringamus.

Primus Spiritus est, Ordinis Anachoretarum, vel Eremitarum hominum consortia fugientium, in desertum con-

cedentium, & pro instituti sui fine contemplationem habentium. Imitantur hi Christum, quadraginta diebus in deserto agentem: deinde S. Joannem Baptistam, S. Paulum, Antonium, Hilariōnem, Macarium, Simeonem & alios.

Secundus Spiritus est Monachorum cœnobarum, seu in communi, sub Prælato, viventium: quorum finis est, teste Cassiano. Coll. 9. c. 8. Voluntatem propriam mortificare, nimiam sui ipsius sollicitudinem deponere, & per continua obedientie & fiducie, de gubernatione ac providentia Dei per Prælatos, ad contemplationem sese disponere, Christum imitando. Hunc Ordinem priore tutiorem, in Oriente constituit S. Basilus, in Occidente S. Benedictus, multiplicatione & utilitate Ecclesie maximâ.

Tertius Spiritus priori affinis est, pro fine perfectionem propriam habentium, atque ex instituto cum proximis non agentium. Hi autem perfectioni suæ variis modis attendunt. Alii excelunt in divini cultus exercitiis; alii in canticis & choris prolixioribus; alii in pedum nuditate, vestitu grossiore, aliisque corporis asperitatibus: *Semper mortificationem IESU in suo corpore circumferentes, 2. Corinth. 4. Et stigmata Domini IESU, in corpore suo portantes. Gal. 6.*

Quartus Spiritus est Religiosorum, pro fine proprio, opera misericordie corporalia sibi præstuentium: sive in Xenodochiis curam infirmorum gerendo; sive peregrinos hospitio excipiendo; sive captivos redimendo; sive laborando aut elemosynam pro indigentibus conquirendo; sive alia Marthæ officia,

Y

officia, in bonum proximorum obeundo; & in illis Christum Dominum respiciendo.

Quintus Spiritus est Religionum militarium, Teutonicorum, Melitenisum, & aliorum, Ecclesiam ab hostibus visibilibus armis defendentium, ut fideles in pace rebus spiritualibus intendere, Deoque in tranquillitate servire valeant.

Sextus Spiritus est Religiosorum, vitam mistam profitentium, activamque cum contemplativa, copulantium: opera misericordiae spiritualia, in bonum animarum, exercendo; exhomologeses poenitentium excipiendo, Verbum Dei praedicando, doctrinam Christianam docendo, consiliaque spiritualia suggerendo.

Septimus denique Spiritus est Religionum Clericalium, seu Religiosorum Clericorum, eundem cum praecedentibus finem sibi praesigentium; ut non propriae duntaxat, sed etiam alienae perfectioni invigilent: ac Praelatos, Episcoposque, in officiis quibusdam ipsorum propriis, adjuvent. Atque hic Ordo, ut Bulla Pii V. Canonice Regularibus concessa, testatur, ab Apostolis in Ecclesia institutus, & à S. Augustino, in Diocesi sua renovatus est. Atque his annumeratur minima nostra Societas, à S. Ignatio, fundata, quam Concilium Tridentinum sess. 25. de Regul. c. 16. Religionem Clericorum nuncupat.

In omnibus hisce Ordinibus *divisiones gratiarum*, ministeriorum & operationum sunt, idem autem Spiritus Christi, à quo Spiritum suum peculiarem qui-

que hauriunt, & cui in Spiritu servant. Septem haec religiones diversae sunt, unus Spiritus Christi & Charitatis. *Septem arcamnae* sunt, in Domo Sapientiae aeternae, pulchro ordine, collocatae; sed uni fundamento, JESU Christo Domino nostro, insistentes & innixae. *Septem delabra aurea* sunt, in Domo Domini innocentia; sed uni stipiti seu basi, JESU Christo, infixa. Apoc. 1. 12. *Septem stipes* sunt; sed in una JESU Christi decora, collocatae. Apoc. 1. 16. *Septem anas* sunt; sed in uno lapide JESU Christi, repositi. Zach. 1. Uno Spiritu Deum respicientes, ejus gloriam quaerentes & deprecantes; cujus auxilio & gratia, unam vocationis suae spem, aeternam felicitatem, se consecuturos confidunt.

Ex hoc multiplici religionum variorum spiritu, quid documenti capiemus, Dilectissimi? 1. Ut in tanta varietate spirituum, nihilominus, solliciti simus, cum omnibus & singulis servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. 2. In qua vocatione quisque vocatus est, in ea permaneat, in ea se perficiat, & secundum spiritum sibi à Deo communicatum, munia vocationi suae propria sedulo exequatur. 3. Spiritum à suo alienum, tametsi aliam bonum, refugiat, adeoque solum dignè vocatione sua, adeo sublimi, adeo sanctae ambulet; dignè, inquam ad Christum, dignè ad Ecclesiam, dignè ad religionem suam, dignè ad Angelos, dignè ad gloriam caelestem, ac secundum Regulam suam, tanquam via

Docet,

Ducis, directionem, de virtute in virtutem progrediatur, donec ad culmen perfectionis ascendat.

Quapropter, Charissimi; quantumvis multæ divisiones gratiarum, tam in Ecclesia, quam Religione sint; quantumvis divisiones sint Spirituum, ministeriorum, & operationum; unus tamen est Spiritus, una Christi Sponsa, una Regina, à Christi dextera collocata, varietate quidem circumdata; sed uno vestitu aureo charitatis amicta: *Unum corpus multa membra; Unus Spiritus, varia militata; munia, opera: quare par est, ut mutuo nos complectamur amore; tanquam ejusdem corporis & capitis membra, uno spiritu animata: par est, ut sollicitissimus servare unitatem Spiritus in*

vinculo pacis cum omnibus. Deinde tametsi distinctæ sint septenæ Ordinum seu Religionum columnæ, modo in Christo tanquam fundamento innixæ, & in ejus charitate solidatæ sint, firmæ persistabunt. Septem candelabra licet distincta sint, modo in basi sua, seu Christo Domino perseverent, totam Domini domum illuminabunt. Sint stellæ septem diversæ; modò de manu Salvatoris non excidant, fulgebunt in perpetuas aternitates. Sint oculi septem distincti; modo uni lapidi, seu petræ, Christo, inhæreant; non caligabunt, sed videbunt aliquando Deum Deorum in Sion, facie ad faciem, eumque amabunt, laudabunt, & glorificabunt in sæcula. Amen.

EXHORTATIO

DE SPIRITU ET VIRTUTE

S. ELIÆ PROPHETÆ,

Sancti Ordinis Carmelitani, Patriarchæ ac Patroni,

T H E M A.

Obsecro, ut fiat in me duplex spiritus tuus. L. 4. Reg. c. 2.

Uidquid in sanctissimo propheta Elia conspicimus, non nisi igneum, id est zelosissimum, ferventissimum, ardentissimumque esse animadvertimus. Etenim quid

in eo nisi igneum cor, igneum os, igneas manus ac pedes, id est, affectus & desideria, sermones & verba, actiones & opera, amore ac zelo Dei succensa certimus? *Surrexit Elias Propbeta quasi ignis, & verbum ejus ut facula ardebat, inquit Ecclesiasticus c. 48. 1. Rescè proinde sanctus ejus discipulus Eliseus, igneum hunc ejus spiritum, hæreditatis loco, sibi relinqui*

Y 2

relinqui flagitabat: *Obsecro*, inquebat, *ut fiat in me duplex spiritus tuus*. l. c. Tanquam si diceret: Cùm apud nos Hebræos, primogenitus, duplici hereditatis portione gaudeat, ego quasi primogenitus tuus, in utroque spiritu tuo *Propheta & miraculorum* succedere postulo. Ita ille: At quem nos spiritum petemus? Non prophetiæ & miraculorum, quos sanctis illustrioribus relinqueamus; sed alios spiritus, quos sancti Patres & Ascetarum lumina, prædicto spiritu duplici contineri asserunt: precabimur itaque cum Elia: *Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus*: Spiritus scilicet igneus amoris Dei & proximi: Spiritus igneus zeli gloriæ divinæ & animarum: Spiritus igneus orationis seu loquendi cum Deo, & sermonis seu loquendi cum proximo. Ut hæc ratione fiat discipulus, sicut est Magister ejus.

Spiritum hunc Elia duplicem exhortatione præsentis declarabimus, atque ut eundem S. Eliæ meritis ac patrocinio obtinere, pro modulo nostro, mereamur, clementiam divinam enixè precabimur.

I.
Duplex
Eliæ Spi-
ritus cha-
ritatis.

I. Quam ardenti S. Elias donandus esset spiritum, in ejus ortu, Parenti illius Sabacha demonstratum fuit, teste S. Dorotheo in Synopsi de Elia. Cùm enim nasciturus esset, igne, tanquam fasciis involutus, à Patre conspectus fuit: causamque hujus portentis, is in Jerusalem oraculo didicit: fore nimirum, ut puer hic aliquando Israël in gladio & igne judicaret. *Surrexit Elias Propheta, quasi ignis*, l. c. duplici spiritu igneo inflammatus, & quidem 1. Spiritu Charitatis DEI & proximi.

Vultisne intueri hunc spiritum? ad opera attendite: siquidem, ut magnus ait Gregorius: *Probatio dilectionis exhibitio est operis*. Hom. 30. in Evang. Si opus aut actus divini amoris est, tummius Deo bonum velle, in ejus perfectionibus infinitis sibi complacere, omnem externam gloriam, laudem, cultum ac reverentiam eidem desiderare ac procurare; quantà hos actus perfectione, Propheta exercuit? quanto gaudio, innum verumque Deum, cultu debito, honorari conspexit? Quanto ardore omnibus Idololatris, veri Numinis adorantem persuasit? Si actus divini amoris est, crebras de Deo, dilecto suo, cogitationes fovere; atque in ejus jugi præsentia ambulare; quis illud egit crebrius Propheta sancto, identidem illud in ore gerente: *Vivit Dominus, Deus Israel*, in cuius conspectu sto: L. 3. Reg. c. 17. Quem semper mente præsentem habeo. & in oculis ejus versor? Si actus divini amoris est, terrena cuncta spernere, omniaque arbitrari ut sterora; quò Deo, summo bono tuo, ac unico thesauro fruare? Quis sancto Propheta nostro, caduca omnia despexit, calcavitque generosius; qui melote pro veste, lymphâ pro pectore, immo panis ac carnis mendicatio quali à corvo oblato, acquiescebat, omni profusus pecuniâ carens? Si actus divini amoris est, de gloriâ divinâ obstaculis, impedimentisque tristari: quis illo, dolore tangebatur majore, dum Baalis cultum, verique Dei neglectum conspiceret? Si actus divini amoris est, cupere, cum Apostolo, dissolvi, ac desiderare è seculo maligno eripi, ne Dei offensas intueri cogatur: quis illo, vehementius istud exoptavit?

exoptavit? idololatriam enim, Deique contemptum amplius ferre non valens, vitæque mortalis tædium sentiens, Deum rogabat: *Sufficit mihi Domine, tolle animam meam. L. 3. Reg. c. 19. 4.* Sufficit mihi vivere. Si actus divini amoris est, propter dilectum, adversa multa perpeti: quis illo graviore, ab Achab & Jezabele Baalique sacrificulis persecutiones sustinuit? Unde agebat: *Relictus sum ego solus. qui pro Dei honore & cultu certamen ineat; & querunt animam meam. l. c.* Si denique actus dilectionis proximorum est: illos propter Deum diligere, omnia vera bona eis cupere, de eorundem malis dolere, eis cœlestia, æternæque bona pro viribus procurare: mala verò æterna ab illis arcere atque depellere: *Omnes, ut loquitur S. Aug. in Manuali c. 28. ad amorem Dei hortari, omnibus amorem Dei commendare, quam dulcis sit amor Dei. & quam malus ac amarus sit amor sæculi, corde, ore, & opere omnibus demonstrare: Quis in his omnibus Propheta nostro fuit excellentior? Quis ferventior & ardentior? Utrumque autem amorem hunc vel maximè demonstrabit, quando sub tempus iudicii extremi, animas ad Deum plurimas reducet, pro Dei gloria strenuè certabit, & sanguine profuso, martyrii lauream reportabit.*

O Propheta sanctissime, Dei proximeque amore ardentissime! Obsecro, fiat in me, & omnibus nobis duplex hic spiritus tuus igneus, qui frigus ac teporem nostrum depellat, ferròque candenti nos affimilet! Fiat in nobis spiritus ille fervens, quo accensa anima nostra omne bonum internum & externum Deo velit ac faveat, frequenter de Deo cogi-

ret, & in ejus præsentia ambulet, terra omnia despiciat, mortem potius, quam Dei injurias intueri cupiat, Dei cultum & honorem promoveat, ejus obfacula perumpat, nulla pro eo adversa reformidet; nec vitâ ipsam pro dilecto fundere recuset. *O ignis qui semper ardes & nunquam extingueris, accende me!*

II. Spiritus alter duplex igneus, quo sanctum Eliæ pectus flagrabat, erat zeli honoris Dei & salutis animarum, quo idololatriæ invalescenti fortiter se opposuit, eandemque feliciter expugnavit. Providentiæ & Bonitati divinæ, in more positum est, ut exorto in Ecclesia sua, incendio, opportunè aquam affundat, quæ restinguat: moto bello, antagonistam suscitet, qui sopiat; grassanti lvi epidemice, antidotum suggerat, quod depellat. Hac ratione, Pharaone Hebræos fideles opprimente, submitit Moysen, qui se illi opponeret, ac populum ex ejus servitute vindicaret. Jeroboam vitulos pro Diis erigenti, Ahiam Prophetam, Manassi Isaiam, Antiocho Machabæos opposuit. Sic toti orbi penè Arriano, unum opposuit Athanasium, fidei orthodoxæ Atlantem; Pelagianis Augustinum, Nestorianis Cyrillum, Iconomachis Joannem Damascenum, Albigenibus Hæreticis Dominicum; Lutheri & Calvinii asseclis Ignatium. Haud absimili modo, divina Providentiæ Eliam suscitavit, ut Regis Achab & Jezabelis in idololatria propaganda ardorem reprimeret, atque restingeret, ac Israëlè in unius veri Dei fide & religione conservaret. Hunc in finem, admirabili eundem zelo ac fortitudinis spiritu armavit;

Y 3

ut vel

II.
Duplex
Eliæ spiritus
zeli.

ut vel ipse unus, Tyrannis, Sacerdotibus, & idololatriis omnibus, tanquam mirum pro Domo Dei, pectore generoso, sese opponeret.

Zeli hujus ac duplici spiritus ignei specimen desideratis? Certamina cum Dei hostibus, ad quæ eum compulit, aspiciete. Hoc zelo divini honoris, salutifere animarum impulsus Propheta, cum Baalis sacrificulis in arenam descendit, & ignem, ad sacrificium consumendum à cælo prodigiosè evocavit. L. 3. Reg. c. 17. Hoc zelo ac spiritu duplici animatus, magnitudine animi incredibile, quadringentos Baalis sacrificulos interfecit. L. 3. Reg. c. 18. Hoc zelo ac spiritu duplici successus, per Elisæum ungi iussit Hazael in Regem Syria, & Jehu in Regem Israël, ut justam de Baalitis vindictam sumerent: *Qui unguis Reges*, inquit de Elia Ecclesiasticus c. 48. 8. *ad penitentiam*. Id est, ad poenam & ultionem impiorum, ut sint cultus divini vindices. Hoc zelo duplicique spiritu motus Jezabelem, mortem sibi minitantem fugit, non quod mortem metueret; *Petivit enim anima sua* (in fuga) *ut moreretur*. L. 3. Reg. c. 19. 4. Sed à Jezabele occidi timebat; ne ab illa superatus, simulque vera religio devicta, & cum ipso prostrata esse diceretur, atque ab ea jaçeretur. Denique hoc zelo ac spiritu duplici igneo exultans, quemadmodum S. Christi Baptista Joannes Herodem in facie redarguebat, sceleràque objectabat; ita Elias Regem Achab, & Jezabelem scelestam, ob idololatriam, palàm reprehendebat; cultum, agnitionem, timorem & amorem Dei, pro viribus ampli-

ficare satagebat, ac propterea persecutiones gravissimas sustinebat; unde agebat: *Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: quia dereliquerunt pactum tuum Filiis Israël: Prophetas tuos occiderunt gladio: derelictus sum ego solus; & quærunt animam meam*. L. 3. Reg. c. 19. 14. O virum ineffabilem! O Prophetam invincibilem! ô zelum flagrantem! ô ardentem spiritum duplicem! O si vel illius scintilla in cordibus nostris succenderetur!

Domine JESU, qui dixisti: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut accendatur?* Mitte obsecro hujus ignis flammulam in corda nostra frigida, ut eodem succensi, instar Elia, opponamus nos murum pro Domo Dei; infidelitati, hæresi, superstitioni bellum acre inferamus: contra populi scelera fortiter dimicemus, peccatores ad penitentiam, vitæque emendationem perducamus: atque ut Elias puerum defunctum; ita nos peccatis mortuos, fovendo, instruendo, amplexando, calefaciendo ad spiritualem animæ vitam revocemus; ac denique omnibusque excogitare licet, mediis, animarum salutis prospiciamus: *Sanctis nimirum meditationibus, serpentibus desideris, lacrymis, orationibus, vigiliis, jejuniis, prædicationibus, confessionibus, consiliis, doctrinis, atque aliis operibus bonis pro animarum salute laboremus*. Hic enim zelus animarum verus est & perfectus. Teste S. Alberto M. in Parad. c. 26.

* III. Tertius Elia Spiritus duplex igneus eluxit in eloquio cum Deo & proximo, spiritus nempe orationis & prædicationis. S. Epiphanius in vitis Prophe-

Prophetarum, in Elia, tradit eum flammâ fuisse enutritum, in signum ardentis eloquii; non quòd verè flammis alitus fuerit, id enim impossibile est, sed quòd flamma os & vultum ejus lambere in illudque ingredi videretur, & illum cibare ac pascere. *Surrexit Elias Propheta quasi ignis: & verbum ejus quasi facula ardebat.* Eccli. 48. Verùm unde hæc facula ignem suum concepit? Ardebat verbum & lingua; quia ardebat cor, oratione, meditatione ac contemplatione succensum. Ex corde autem igneo, verba non nisi ignea egrediuntur. Hunc ignem concepit orando & cum Deo diu multumque loquendo: hunc ignem concepit, majestatem divinam ejusque potentiam, sapientiam & bonitatem meditando ac contemplando: *In meditatione mea exardescet ignis:* ait Rex David. Psal. Hunc ignem concipiebat in desertis, in montibus & speluncis cum Deo agens; atque ut liberius ageret, caput inter genua ponens. Ignem verò conceptum quam copiosè emisit? *Verbum ipsius quasi facula ardebat:* & lingua ignea, verba ignea profundeabat. An non ignea fuere verba, quibus ignem è cælo evocavit? *Dejecit de cælo ignem ter,* ait Ecclesiasticus c. 48. Quando nimirum Pentecontarcham primâ & alterâ vice, igne cælesti in favillam redegit, dicens: *Si homo Dei sum, descendat ignis de cælo, & devoret te.* L. 4. Reg. c. 1. Et quando ignis è cælo accersitus holocaustum succendit. *Cecidit ignis Domini, & voravit holocaustum, & ligna & lapides.* 3. Reg. c. 18. An non ignea fuere verba, quibus cælum, ne pluviam daret, clausit annis tribus & mensibus

sex: & rursum, ut daret, aperuit? *Induxit in illos famem, & verbo Dei contuit cælum.* Eccli. 48. An non ignea fuere verba, quibus populum ad veri Dei cultum potenter adduxit, atque efficaciter ab idololatria abstraxit? *Usquequo claudicatis, aiebat, in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini illum; Si autem Baal, sequimini eum.* L. 3. Reg. c. 18. Et absumpto ab igne, holocausto suo, Baalis Sacerdotes quadringentos & quinquaginta comprehendendos, & ad unum omnes interficiendos imperavit. *Verè surrexit Elias, quasi ignis; & verbum ejus ut facula ardebat.* l. c. Oignitum eloquium! O dispersita lingua tanquam ignis! quæ & ardentes in Carmelo ad Deum preces fundit, & verbis flammantibus populum succendit! O quantum potest vel unicus homo zelosus verbo & exemplo prædicans? Quanta est sermonis ejus vis & energia? *Vox Domini confringentis Cedros, & altas Superborum mentes. Vox Domini intercedentis flammam ignis, vitiorum & scelerum.* Verè asseruit S. Chrysostomus hom. 1. ad Pop. *Sufficit unus homo, zelo Dei succensus, totum corrigere populum.* An non idiplum in Elia eluxit? An non idem in sanctis Elisæo, Isaiâ, Joanne Baptista, aliisque Prophetis patuit?

O Elia Propheta zelosissime! *Obsecro fiat in me,* & omnibus Auditoribus meis, *duplex spiritus tuus!* Orationis scilicet & prædicationis: Orationis, ut preces ardentes, ac desideria, suspiriaque ferventia ad Deum emittamus; ignemque inde cælestem hauriamus, quem corde conceptum & succensum, per os in auditorum aures, mentisque effundamus.

mus.

mus. Deinde *Prædicationis*: ut dum ad populum verba facimus, vox nostra quasi facula ardeat, atque auditorum pectora inflammet, concaleat cor nostrum intra nos, & ignis in eo clausus exstuer: erumpensque inde accendat omnia. Absque hoc igne, quacunq[ue] eloquentiâ aut sermonis elegantia, a-
ctum agemus: frigidi ipsimet, auditores quoque in frigore relinquemus; & tepidi ipsimet, ignem haud spargemus se-
eundum vetus monitum: *Ardeat orator, si vult accendere plebem.*

Quapropter, Dilectissimi, finio & hortor vos, ut duplicem hunc Eliæ spi-
ritum igneum, pro modulo vestro à Deo O. M. obtinere conemini; & per S. Eliæ merita, eum frequenter à Domino postuletis. Dicite igitur cum Eliæo sapius: *Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus!* Et quidem 1. Spiritus igneæ charitatis Dei & proximi; ex quo reliqua Dei dona & charismata profluent. Hinc mentis pax & læticia, Dei cultus & reverentia; paupertas spiritus & mundi despicientia; de offen-

sis Dei, tristitia & displicentia; paci-
entia in adversis, & persecutionum tole-
rantia; in cura animarum alacritas &
solertia; ac virtutum cæterarum decora
velut ex fonte scaturient. 2. *Obsecro ut
fiat in me duplex spiritus tuus;* propagan-
dæ gloriæ divinæ & procurandæ salutis
alienæ; quo mundo, carni, dæmoni, in-
fidelitati, hæresi, impietati & iniquitati
nos fortiter opponamus; etiam in con-
spectu Regum ac Principum loqui de
testimoniis tuis non reformidemus, sed
omnibus, quibus licet, viis & mediis
pro Domino Deo exercituum & ani-
marum salute zelemus. 3. *Obsecro fiat in
me duplex spiritus tuus;* Spiritus inquam
orationis & prædicationis: ardeat prius
ignis in corde, deinde in ore; prius in fa-
cto, postea in verbo; ut ardeamus imitate
Eliæ & luceamus; prius igne divino
flagremus, ac deinde auditorum præ-
cordia eodem inflammare valeamus;
ad laudem & gloriam
tuam sempiternam.
Amen.

EXHORTATIO

DE SPIRITU ET VIRTUTE

S. ELIÆ PROPHETÆ,

Christo Domino conformi, Ejusdemque typo.

T H E M A.

Quem dicunt homines esse Filium hominis? Alii Joannem Baptistam: alii Eliam. Matth. 16.

Magna meritò S. Eliæ, Prophetarum Principis, censenda est gloria; eum Sanctorum Christi Apostolorum typum gessisse, primosque Evangelii Præcones ac Principes super omnem terram repræsentasse. Quem admodum Propheta hic, Deum verum prædicabat, Idololatriam exscindebat, Baalis altaria evertibat, ejusque Pseudo-Prophetas verbis igneis confutabat: nam *Verbum ejus ut facula ardebat. Eccli. 48.* Ita quodque Apostoli linguis igneis, à Spiritu S. in Pentecoste acceptis, idololatriam exstirpabant, Evangelium Christi orbe toto annuntiabant, & magnalia Dei ac Christi Domini ubique gentium prædicabant atque promulgabant.

Major verò S. ELIÆ gloria extitit ipsius Præcurforis Domini, S. Joannis Baptistæ typum gessisse, qui Christum Dominum in spiritu & virtute ELIÆ erat præcessurus. Ipsomet Salvatore de Joanne attestante: *Ipsè est ELIAS qui venturus est. Matth. 11. Non personâ (ut exponit S. Hieronymus Epist. ad Aglaſ. q. 1.) Sed ejusdem spiritus gratiâ. Zonâ cinctus, ut Elias; in eremo vivens, ut Elias; persecutionem passus, ut Elias; Præcurfor adventus primi, ut Elias secundi, in die judicii.* Magna sanè hæc est gloria; Ejus, quo major non surrexit inter natos mulierum, figuram expressisse. At maxima ejusdem gloria fuit, ipsius Melsiæ, & Mundi Salvatoris typum prætulisse: velut verbis disertis Magnus pronuntiat AUGUSTINUS Sermon. 201 de Temp. *Beatus (inquit) Elias typum habuit Domini Salvatoris.*

Z Quâ

Quâ verò ratione, & quibusnam in rebus typum Domini gesserit scilicet in nomine, actione, virtute & ascensione, ad Magni hujus Prophetæ honorem in præsentî declarabimus.

I.
S. Elias
typus
Christi in
nomine.

I. Magnus Propheta Elias typum habuit Domini Salvatoris in nomine: ut enim S. Hieronymus in cap. S. Michæ exponit: *Elias idem est, quod Dominus Deus.* Cui Hebræi quodque consentiunt, asserentes Eliæ nomen ex illâ populi acclamatione ad Eliam desumptum esse: *Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est Deus.* Cùm autem nomine Jaberschyth compellaretur. Idem testatur S. Isidorus L. 7. de Orig. c. 8. *Elias interpretatur Dominus Deus. Ex futuri ergo presagio sic vocatur: nam dum altercatur in Sacerdotio cum quadringentis Sacerdotibus Baal, invocato nomine Domini, descendit ignis de celo super holocaustum, quod cum vidisset oronis populus, cecidit in faciem suam & ait: Dominus ipse est Deus. Ex his ergo causis tale prius nomen accepit.*

An non igitur illustre est Eliæ nomen? *Elias Dominus Deus dicitur, sicut & Jesus Christus Dominus Deus noster est. Elias Dominus Deus.* Sicut enim Moyses à Domino constitutus fuit Deus Pharaonis. *Exodi 7. 1.* qui plagas decem terrestres infligens Pharaonem ad populum dimittendum cogeret; sic quodque Elias constitutus est tanquam Deus Achabi & Jezabelis, qui omnia elementa commovit, stupendaque prodigia patravit, quibus Regem, Reginam, ac Baalitis perculit, imò peremit. Ita pariter Christus Salvator noster, tanquam deus & dominus noster prodigiis innumeris stygium Pharaonem,

mundum, ceu Achab, & carnem ceu Jezabelem tyrannicam debellavit: iisque Numen suum divinum, supernamque potentiam demonstravit.

O verè excellens typus! ô nobilissîma Figura! sed figuratum & eestypus longè nobilior! Verùm ô Religiose! ô Sacerdos Domini! nunquid & tu cum Christo & Eliâ in nomine convenis? Nonne Christianus es? Nonne Christi discipulus es; & frater, & membrum? Nonne & Dominus Deus, cùm scriptum sit: *Ego dixi, Dii estis & Filii Excelsi omnes?* Psalm. 81. 6. Tu presertim Sacerdos Altissimi, an non es Dominus Deus, dum ejus personam sustines & in Poenitentia tribunalî, & in tremendo Missæ Sacrificio; tanquam Dominus Deus, peccata dimittens, & tanquam Dominus Deus, altaris Sacramentum conficiens stupenda patris miracula? Si ergo & tu es Dominus Deus, vide, ut nomini omen, voci vita respondeat: ne sit functio tua nobilissîma, actio vilis; dignitas summa, vita ima; & nomen absque omine.

II. Nec tantum nomine, verum etiam re & actione gestorumque similitudine Elias sanctus Domini Salvatoris typum ac figuram expressit. Clarioribus id verbis haud declaravero, quam Magni Augustini, Christum inter & Eliam bene longum Parallelorum catalogum pertextentis. Serm. 201. de Tempore sic loquitur. *Elias typum habuit Domini Salvatoris: Sicut enim Elias à Judæis persecutionem passus est; ita & verus Elias Dominus noster ab ipsis Judæis reprobatus est & contemptus. Elias reliquit gentem suam; & CHRISTUS deseruit synagogam*

Elias abiit in desertum ; & Christus venit in mundum. Elias in deserto corvis ministrantibus pascitur ; & Christus in deserto mundi hujus Gentium Fide reficitur. Corvi enim illi , qui Beato Elia , jubente Domino , ministrabant , Gentium populum figurabant. ELIAS mittitur ad Viduam , ut ab ea pascatur , quæ typum Ecclesie gerebat. Venit Elias ad Viduam , quia Christus venturus erat ad Ecclesiam. Filius Viduæ defunctus ab Elia suscitatur : Filius Ecclesie , id est , Populus Christianus è carcere mortis à Christo educitur. Elias oravit in Monte Carmeli ; & Christus in Monte Oliveti. Elias oravit , ut pluvia in terram veniret : Christus oravit , ut in corda hominum gratia celestis descenderet. Et sicut in adventu Elia omnes idolorum sacerdotes interfecit : ita in adventu veri ELIAE observantia sacrilega Paganorum destructa est. Haec tenet Augustinus.

An non bellè Eliae typici & veri actiones consentiunt ? Quam pulchrè figuræ & figurati gesta respondent ? Verùm an non & nos , tanquam Christianos , & Religiosos , & Sacerdotes , typi utriusque in moribus & gestis ætypos & antitypos exhibere omnino decet ? An non par est , ut nostra oratio utriusque orationi ; nostrum jejuniu utriusque jejunio ; nostra conversatio utriusque conversationi pro modulo nostro respondeat ? At quoties à tam eximiis archetypis & prototypis in modo , & methodo , in re & fervore , aliisque peristalibus quàm longissimè deflectimus ac discrepamus ?

III. Neque in actionibus duntaxat ; sed etiam in virtutibus ELIAE Christi domini

Figuram insignem exhibet. Has inter

1. Locum primum vitæ innocentia puritas & sanctitas sibi vindicat . cum passionum sedulâ mortificatione & voluptatum abnegatione conjuncta. Declarat id S. Ambrosius L. 1. de Cain ubi Eliam hîcse elogiis celebrat : Victor passionum nec ullis capus illecebris , qui omnem istam secundum corpus habitationem celestis puritate conversationis obduxerat , mentem regens , carnem subjiciens . & regîa quâdam auctoritate castigans , nomine Dei vocatus est , ad cujus similitudinem se perfecta virtutis ubertate formaverat ; & ideo non legimus de eo , sicut de ceteris , quia deficiens mortuus est. Verùm quid Christus Servator noster hoc Typo expressus : Quis unquam illo innocentiore ? Quis puriore ? Quis justiore ? Quis vitæ sanctimoniam clarior ? Qui secundum Apostolum ad Hebr. 7. 26. audit : Sanctus , innocens , impollutus , segregatus à peccatoribus. Imò Sanctus Sanctorum ?

2. Libertas arguendi scelera & scelestos , etiam Reges & Sacerdotes. Quantâ enim libertate Regi Achab & Jezabeli impiæ in faciem restitit ? Quantâ generalitate , Dei nomine , interitum eisdem & ruinam denunciavit ? Ecce (inquit) ego inducam super te mala , & demetam posteriora tua. Si mortuus fuerit Achab in civitate , comedent eum canes ; si autem mortuus fuerit in agro , comedent eum volucres cali. Et canes comedent Jezabel in agro Jezabel. Lib. 3. Reg. Cap. 21. Quanta quodque redemptoris nostri libertas in arguendo Scribas & Phariseos , Reges & Principes , Sacerdotes & Pontifices ?

Z 2

3. Zelus

3. Zelus honoris & Cultus Divini, qui eum ad tot labores & difficultates, ad tot pugnas & certamina, cum Rege & Baalitis ineunda compulit. Unde ad Deum dicebat: *Zelo zelatus sum pro Domino Deo Exercituum; quia dereliquerunt pactum tuum Filii Israël.* L. 3. reg. c. 19. 14. Quantus verò in Redemptore nostro zelus gloriæ Patris exaruit? *Zelus Domini tua comedit me!* Hoc zelo inflammatus & quodammodo consumptus, toto vitæ spatio, tot ærumnas & adversitates, tot labores & fatigationes, tot itinera & incommoda, tot poenas & tormenta, tot calumnias & probra, tot injurias & contemptus invictò animo toleravit.

4. Patientia heroica & fortitudo, quæ omnes Regis & Idololatrarum persecutiones, ac Jezabelis mortem ipsi intentantis minas generosâ mente superavit. Et quas Salvator noster ab omni hominum genere persecutiones non sustinuit, donec easdem morte crucis probrosissimâ conclusit?

5. Denique (ut paucis multa complectamur) quæ fides, quæ devotio, quæ solertia, quæ temperantia, quæ abstinentia, quæ castitas, quæ animi demissio, ac mundi contemptus in sanctâ Eliæ animâ eluxit? Audiamus S. Isidorum in L. de ortu & interitu Prophetarum. c. 35. *Eliæ præconia recensentem: Elias (inquit) Sacerdos magnus atque Propheta, habitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, industriâ solers, excellenti ingenio præditus, in exercitatione disciplina rectus, in sanctâ meditatione assiduus, metûque mortis intrepidus. Audiamus pariter Sanctum*

Bernardum, alia præstantissima eitelogia attribuentem. *Elias (ait) Forma iustitie, sanctitatis speculum, pietatis exemplar, asertor veritatis, Fidei defensor, Duxor Israël, Magister insipientium, refugium presbitorum, pauperum Advocatus, iudex viduarum, oculus cæcorum, lingua mutorum, ultor scelerum, malorum metus, Bonorum gloria, virga Potentium, malleus Tyrannorum, Regum Pater, sal terra, Orbis lumen, Propheeta Altissimi, Precursor Christi, Christi Dominus, Deus A. hab, Baalitarum terror, Idololatrarum fulmen. Hæc sunt præconia typi, sanè excellentissima. At quis non videt, longè eminentiora, & infinitè sublimiora, modòque altiore Christi Domino nostro, Eliæ e typo, convenire?*

Quis similiter non perspicit, has quoque virtutes in nobis, si veri Christiani, ac Religiosi nomine gaudere velimus ratione certâ, requiri? *Fides præsertim, devotio, temperantia, abstinentia, patientia, demissio, mundi contemptus, animarum & gloriæ divinæ zelus & scelera, si Ecclesiastæ sumus, redarguenti libertas: sine quibus non Religiosi, aut Christiani personam ac veritatem; sed idolum, sed umbram præferemus ac representabimus.*

IV. Denique Magnus hic Propheta Redemptoris nostri typum quòdque expressit in ascensione ad cælum. Illius ascensum L. 4. Reg. c. 2. descriptum legimus: *dum Elias & Elifæus Discipulus ejus colloquerentur, ut faceret textus enarrat: Erat currus igneus & equi ignei diviserunt nubem & ascendit Elias per turbinem in cælum. Elifæus autem videbat, & clamabat: Pater mi, currus Israël & auriga ejus. Et non vidit eum amplius. Præclare ascensum hunc*

S. Ambrosius exponit, in Symb. Apost. Elias in corpore isto positus, curru igneo, id est Angelorum subvectione, qui sunt Spiritus & flamma ignis, in illa commotione ad caelum assumptus est. At in quodam caelum de-
 vectus est? S. Bernardus & S. Gregorius Hom. 19. in Evang. docet: In caelum aë-
 reum Elias subvectus est, ut in secretâ quan-
 dam terra regione mduceretur, ubi in magna
 iam carnis & spiritus quiete viveret; quo-
 usque ad finem mundi redeat. & debitum
 mortis solvat; ille etenim mortem distulit,
 non evasit. Redemptor autem noster, quia
 non distulit, superavit, eamque resurgendo
 consumpsit, & resurrectionis suae gloriam,
 ascendendo declaravit.

Insignis ergo ascensus Eliae, Christi
 Domini ascendentis typum exhibet;
 quamvis ille Christi longè sit illustrior,
 discrimen utriusque notat laudatus ante
 Gregorius l. c. dum ait. Notandum
 quoque est, quod Elias in curru legitur ascen-
 disse; quia homo purus, ad iutorio indigebat
 alieno: Redemptor autem noster non curru,
 non Angelis sublevatus legitur: quia is, qui
 fecerat omnia, nimirum suâ virtute super
 omnia ferebatur. O igitur præclaram
 Christi Domini figuram! ô nobilem re-
 demptoris in nomine, actione, virtute
 & ascensione typum.

Sed quem inde fructum, decerpemus?
 magnum utique, si hæc ritè perpenderit
 & ruminaverimus: ut innuit S. Au-
 gustinus l. c. Hæc, inquit, Fratres Cha-
 rissimi, si velut animalia munda, assidua
 cogitatione, in cordibus vestris ruminatis,
 implebitur in vobis, quod scriptum
 est: *Thesaurus desiderabilis, requiescit in ore
 sapientis.* Proverb 21. Inde enim in corde
 & ore vestro Thesaurus desiderabilis

oriatur: si eius virtutes non solum rumi-
 naveritis, verum etiam opere expresse-
 ritis; Thesaurum incomparabilem meri-
 riti, gratia & gloria reportabitis.

Quapropter, Dilectissimi, crebro in
 nobilem hunc typum S. Eliae &
 Christum Dominum, velut nobilissimū
 eius ectypum oculos mentis conjicite:
 ac 1. Eliae nomen attendite, ac videre
 ut quodammodo vobis approprietis,
 sitisque conversatione & vita ac con-
 versatione quasi divinâ, supra humanam
 elevatâ, ut impleatis illud Christi: *Ego
 dixi, Dii estis & Filii excelsi omnes.* 2. S. E-
 liae typi, ac Christi Domini velut ectypi
 actiones, mores, gesta & opera, pro
 communicatâ vobis gratiâ, imitari stu-
 dete: *Exemplum ait Christus, dedi vobis,
 ut quomodo ego feci, ita & vos faciatis.* 3.
 Eliae typi, & Christi ectypi vitæ inno-
 centiam, libertatem scelera redarguen-
 di, si vobis id ex officio incumbat, zelum
 Divini honoris, patientiam, fortitudinem,
 fidem, devotionem, temperan-
 tiam, abstinentiam, humilitatem, casti-
 moniam, & mundi universi contemptū
 vobis comparate satagite, ut hæc ratione
 utriusque præclarus antitypus evadatis.
 4. Quod si præstiteritis, magnum repor-
 tabitis Thesaurum, hunc nimirum, ut
 post transactum breve vitæ hujus mortal-
 is curriculum, non cum Eliâ in caelum
 aëreum, sed cum Christo Domino in
 caelum empyreum, ac beatam illam
 Beatarum mentium sedem ab
 Angelicis Spiritibus de-
 portemini.

* * *

Z 3

EXHOR-